A°. 1831. N°. 101.

SURINAAMSCHE COURANT.

ZATURDAG DEN 17den DECEMBER.

PARAMARIBO.

NOTIFICATIE.

Ter gelegenheid van het Overlijden van Zijne Excellentie den Schout bij Nacht PAULUS ROELOFF CANTZ'LAAR, Gouverneur Generaal der Nederlandsche West-Indische Bezittingen, op heden morgen ten vijf uren voorgevallen, worden alle, zoo hoogere als lagere, ambtenaren, alsmede alle verdere mannelijk ingezetenen, voor zoo verre derzelver omstandigheden zulks gedoogen, uitgenoodigd en verzocht, om, als uitwendig blijk van den diepen rouw, waarin de Kolonie zich door dien ramp gedompeld ziet, voor den tijd van *twee maanden* een zwart floers om den linker arm te dragen; terwijl het aan de vrouwen wordt overgelaten, zulks te doen naar welgevallen.

Paramaribo, 15 December 1831.

De Algemeene Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

BINNENLANDSCHE BERIGTEN.

SURINAME.

PARAMARIBO, 16 December 1831. Nadat gedurende den dag van gister zich van de Fortresse *Zeelandia* opvolgende kwartier schooten hadden doen hooren, terwijl het sluiten van alle Kantoren en Winkels van de algemeene deelneming in den ramp die ons getroffen heeft, getuigde; nadat des avonds een groot aantal Ingezetenen zich ten Gouvernements huize had begeven, ten einde voor het laatst de gelaatstrekken van onzen waardigen Gouverneur Generaal te aanschouwen (gelaatstrekken op welke de rustigheid en kalmte nog ten vollen was te lezen, welke de eigendommelijke karaktertrekken van den grooten man gedurende zijn leven hadden uitgemaakt) is deszelfs stoffelijk overschot heden morgen ten half negen, uren met de plegtigheden, aan deszelfs Hoogen Rang en Betrekking verschuldigd, ten grave gebragt. Eene ongemeen talrijke stoet, zoo van Burgerlijke Ambtenaren, en Militaire Personen, als particuliere Ingezetenen volgde het dierbaar Lijk, hetwelk door onder-officieren van de Schutterij, van de Equipagie behoorende tot Z. M. alhier gestationeerde Oorlogs-Brik *DE VALK*, en van het Militair Garnisoen alhier werd gedragen. Eene eerbiedige stilte, opgewekt door den zichtbaren weemoed van verre de meeste hunner, die grafwaarts volgden, liet zich, onder de groote menigte, welke den stoet vergezelde, met aandoening opmerken; het was alsof elk, van welken stand hij ook ware, diep gevoelde, wat wij in den Edelen man verloren hebben, wiens belangrijken werkkring het der Voorzienigheid in hare ondoorgrondelijke wijsheid behaagd heeft, voor deze aarde te doen eindigen.

Zijne Excellentie de Hoog Edel Gestrenge Heer PAULUS ROELOFF CANTZ'LAAR, telg van een aanzienelijk Vaderlandsch geslacht, was geboren te *Amsterdam*, en had op den 22 November ll. zijn zestigste jaar bereikt. Na zich in zijne jeugd, zoo in de algemeene kundigheden, voor den beschaafden man in elken kring noodzakelijk, als ook in de oude talen te hebben geoeffend, gaf hij, eenen stand zullende kiezen, de voorkeur aan den Zeedienst, waarin hij eerst tot aan het noodlottig Jaar 1795 werkzaam was, wanneer de Staatkundige gebeurtenissen dier dagen hem beletteden, in deze zijne loopbaan voort te gaan. In den jare 1799 echter gelegenheid gevonden hebbende, om zich andermaal daaraan toe te wijden, heeft hij onder de zich opvolgende Gouvernementen het Vaderland als Officier ter Zee tot aan Nederlandsch herstelling in 1813 in verschillende rangen getrouwelijk gediend. In deze hoedanigheid heeft hij, zoo veel de tijdsomstandigheden toelieten, uitstekende blijken gegeven, van kloekmoedigheid, en dappere volharding waarvan onder anderen tot getuige kan strekken, het bekende gevecht, hetwelk hij ten tijde der Fransche overheersching met een onder zijne bevelen als Kapitein gesteld Fregat tegen twee vijandelijke Schepen heeft geleverd.

Na de vestiging van het Koningrijk der Nederlanden, werd aan hem door Z. M. opgedragen, de organisatie van het korps Mariniers, terwijl in den jare 1815, het kommandement van het eiland *St. Martin* aan hem werd toebetrouwd. Gedurende zijn drie jarig verblijf alhier, was hij getuige van de vreesselijke Orkaan, welke in den jare 1819, dit eiland heeft geteisterd, en deelde hij als Echtgenoot en Vader diep in den ramp, welke de geele koorts toenmaals daarover heeft uitgestort. In den jare 1820, verwisselde hij het kommandement van *St. Matrin*, met het Gouvernement van *Curaçao*, alwaar hij zich op eene zoo luisterrijke wijze van zijne dikwerf zeer moeijelijke ambtspligten kweet, dat Z. M. hem in den jare 1828 een luistervol blijk van zijn vertrouwen schonk, door hem te bevorderen tot Gouverneur Generaal van de gezamenlijke Nederlandsche West-Indische Bezittingen, zoo als Z. M. hem reeds vroeger vereerd had met de Orde van den Nederlandschen Leeuw, een eerbewijs, hoedanig hem ook onder de Regering van Koning LODEWIJK heeft mogen te beurt vallen.

De begrafenis-plegtigheid, had plaats op heden morgen, ten 8½ uren; en wel in de navolgende rangorde, gaande van het Gouvernements-huis, door de Gravenstraat, naar het Oude Oranje Kerkhof.

a.) De Tamboer Majoor met deszelfs tamboers en pijper van het Bataillon Jagers, mitsgaders de muzijkanten, tamboers en pijpers der Schutterij.

b.) Kompagnie gewapende Jagers.

c.) Aansprekers.

d.) Het stoffelijk overblijfsel, geplaatst op eene baar, en gedragen door Onder-Officiers der Schutterij, Jagers en Marine; zijnde als Slippendragers: de Edel Groot Achtb. Heer Mr. G. A. VAN DER MEE, *Algemeene Secretaris;* de WelEdelen Gest. Heer Mr. P. TROMPERT, *Lid van het Hof van Civile en Criminele Justitie;* de Wel Ed. Gestr. Heer J. SCHEEK, *Kapitein bij het Korps koloniale Guides;* en de Wel Ed. Gestr. Heer ... SPEELMAN, *Luitenant ter Zee van de Tweede klasse.*

e.) Naastbestaanden en Bloedverwanten.

f.) Edel Groot Achtbare Heeren Leden van den Hoogen Raad.

g.) WelEdel Gestrenge Heer Chef van den Staf.

h.) WelEdel Gestr. Heer Adjudant.

i.) WelEdel Gestr. Heer Luit.-Kolonel fung. Plaatselijke Kommandant dezer Stad.

j.) WelEd. Gestr. Heer Majoor en Kommandant der Artillerie en Genie.

k.) WelEd. Gestr. Heer fungerende Kommandant der Schutterij dezer Stad.

l.) WelEd. Gestr. Heeren President, Leden en Griffier van het *Hof van Civile en Criminele Justitie.*

m.) WelEd. Gestr. Heeren Regters, Arbiters en Secretaris in het gemengd Geregtshof tot wering van den Slavenhandel.

n.) WelEd. Gestr. en Edel Achtbare Heeren President, Wethouders, Leden en Secretaris van het Gemeente Bestuur; benevens den WelEd. Gestr. Heer Baljuw en Commissaris van Politie.

o.) WelEd. Gestr. Heeren President, Leden, Assessoren en Griffier van de Regtbank van Kleine Zaken.

p.) WelEd. Gestr. Heeren Commissarissen en Secretaris van de Particuliere West Indische Bank.

q.) WelEd. Gestr., WelEerw. en WelEd. Heeren, uitmakende de Schoolcommissie.

r.) Edel Groot Achtbare en WelEd. Gestr. Heeren, uitmakende het Collegium Medicum.

s.) Edel Groot Achtbare, WelEd. Gestr. Heeren, uitmakende de Commissie van onderzoek aangaande de ziekte der melaatsheid.

t.) WelEd. Gestr. Heeren postulerende Advocaten en Practisijns.

u.) WelEd. Gestr. Heeren Officieren der Schutterij.

v.) WelEd. Gestr. Heeren Officieren van 's Konings Zeemagt.

w.) WelEd. Gestr. Heeren Officieren van het Garnisoen en zonder Troepen.

x.) WelEd. Gestr. Heeren Officieren van den Geneeskundigen Dienst.

y.) WelEd. Gestr. Heeren gepensioneerde Officieren.

z.) WelEd. Gestr. Heer Boekhouder Controleur.

aa.) WelEd. Heer Algemeenen Ontvanger.

bb.) WelEd. Heer Algemeenen Magazijnmeester.

cc.) WelEdele Heeren Wijkmeesteren.

dd.) WelEd. Heer Inspecteur der Bruggen, Wegen, enz.

ee.) WelEdele Heer Opperbrandmeester.

ff.) WelEd. Heer Eerste Exploicteur.

gg.) WelEd. Heeren Eerste Adsistenten.

hh.) WelEd. Heeren Eerste Commiesen en Boekhouders.

ii.) WelEd. Heeren Gezw. Klerken.

jj.) WelEd. Heer Hospitaalmeester.

kk.) WelEd. Heeren Tweede Commiesen op de onderscheidene Kantoren.

ll.) WelEdele Heeren Tweede Adsistenten.

mm.) WelEd. Heeren Brandmeesters.

nn.) WelEd. Heeren Tweede en Derde Substitut-Exploicteurs.

oo.) WelEd. Heeren overige Ambtenaren en verdere geëmplooijeerden op de diverse Kantoren of Bureaux.

pp.) WelEerw. en WelEd. Heeren Predikant en Kerkenraden der Hervormden.

qq.) WelEd. Heeren Kerkenraden der Lutherschen.

rr.) WelEerw. Heeren Voorstanders der Evangelische Moravische Broedergemeente.

ss.) WelEerw. en WelEd. Heeren Kerkbestuurders der R. C. Gemeente.

tt.) WelEd. Heeren Weesmeesters der beide Israëlitische Gemeenten.

uu.) WelEerw. Heeren Regenten der Nederlandsche Portugeesche Israëlitische Gemeente.

vv.) De WelEd. Heer JOHN BENT.

ww.) De Eerzame Kommandant der reede, en Kapiteins van Nederlandsche Koopvaardij-Schepen.

xx.) De Eerzame Kapiteins van neutrale Schepen en Vaartuigen.

yy.) Onderscheidene onzer meest notabele ingezetenen.

zz.) Ongewapende Onder-Officieren en Schutters der onderscheidene afdeelingen.

aaa.) 's Lands Zeemagt, behoorende tot Z. M. Brik *Valk*, alhier gestationeerd.

Naar men verneemt, heeft op Donderdag morgen jl., een ongeluk plaats gehad. Een Kannonier, bij een der bovengemelde kwartierschooten het kanon bedienende, verbrijselde deszelfs hand, en werd onmiddelijk naar het Militair Hospitaal vervoerd, alwaar men hem bijna de geheele arm heeft moeten afzetten.

Wanneer bijzondere of openbare rampen het gevolg zijn van dwaasheden en verkeerdheden door menschen gepleegd, geeft het ons eene soort van zelfvoldoening wanneer wij vinden, dat die oorzaken door sommigen van ons geslacht zijn ingezien. Het is alsor het aantreffen van zoodanig doorzigt ten balsem op de wond onzer gekweste eigenliefde strekt. Dit denkbeeld rees bij ons op, toen wij dezer dagen in een zeer verdienstelijk, doch reeds sedert onderscheidene jaren uitgekomen werk (*Collection de constitutions etc., par Dufau et autres*,) ten aanzien van Polen, onder anderen, de volgende opmerking aantroffen:

»Met reden heeft men aangemerkt, dat wel verre van aan Rusland eene vergrooting van grondgebied in Polen te verleenen, Europa trachten moest, er een bolwerk tegen mogelijke aanrandingen te plaatsen. Men moet evenwel niet denken, dat Polen tegenwoordig voor het russische rijk eene voordeelige vergrooting is, want in weerwil van de bewoordingen des traktaats, in weerwil van de daadzaak der vereeniging van de twee landen, zijn de twee natiën door zeden, gebruiken, wetten en oude herinneringen geheel van elkander verschillend en afgescheiden, en zullen zij dit nog lange jaren blijven. Ministers en vorsten kunnen wel afdeelingen afbakenen, provinciën van een scheuren en volken door traktaten vereenigen; maar de tijd moet de grenzen bevestigen, welke zij hebben bepaald, en de vereenigingen bewerken, welke zij hebben voorgeschreven. *Het oogenblik der vereeniging van Polen en Rusland is niet gekomen.*"

Hoe toepasselijk is deze aanmerking ook op sommige andere landen niet!

De *Gazette de France* bevat een opmerkelijk artikel strekkende ten betooge dat nieuwe staatsinrigtingen regtens noch door den vorst noch door eenig *gedeelte* der natie kunnen worden ingevoerd. Hoe ontmoeten zich toch de uitersten! De kampvechter van het goddelijke regt is aldus plotseling de voorstander der volks-souvereiniteit, in hare uitgestrektste beteekenis geworden. Maar zou het bedoelde artikel ook de vond eens leerlings van Loyala zijn, ten einde de invoering van nieuwe inrigtingen onmogelijk te maken? Indien toch de hedendaagsche volken, die niet, gelijk veelal oudtijds, uit eene enkele stad bestaan, zich niet kunnen laten vertegenwoordig, dan wordt de uitoefening hunner regten eene ware hersenschim.

HET HOF TE HANOVER.

Wij hebben volgens ontvangene berigten uit *Hanover*, tot onze verwondering opgemerkt, dat aldaar de scheidsmuur tusschen Adeldom en burger altijd nog bestaat. Wij hadden gemeend deze althans aan een hof, als dat van *Hanover*, lange ware afgebroken geworden; doch wij hebben ons vergist. Bij gelegenheid der viering van 's Konings verjaarsdag, was er feest ten Hove; men had ook verscheiden volksvertegenwoordigers, leden der tweede kamer aldaar genodigd; doch hen onder de hand doen weten, dat daar zij *maar* burgers waren, zij zich dus met een plaatsje *achter af* zouden moeten behelpen, want met den adel zich te mogen vermengen, zou erger als de *Cholera Morbus* voor het verwaande gevoel des dwazen edelmans zijn.

De vertegenwoordigers der natie hebben zich echter waardig hunner zending gedragen, en hebben voor de eer welke men hun toe gedacht had, gratieuselijk bedankt.

Het is of de hoven met blindheid geslagen zijn, in een tijd, waarin zij het licht zoo ten hoogste benodigd hebben; onbegrijpelijk is het, dat men aan de vertegenwoordigers des lands, zulk een voorstel durft wagen te doen, en men in een land als *Hanover*, welks Vorst de Koning van het zoo op verlichting en vrijheid roemende *Brittanje* is, eene hofetiquette laat voortduren, welke aan de tijden der barbaarschheid haren oorsprong verschuldigd is. Zijn dan de edelen en de burgers twee onderscheiden soort van menschen, bestaat er dan waarlijk onderscheid tusschen het bloed des edelen burgers en des braven edelmans? Schande het hof en oneer den Vorst, die zoodanige een kleingeestig gebruik doet blijven bestaan, maar hulde het land en roem aan den Koning, onze Koning! die zoowel de minste burger, als de hoogste edelman, mits regtschapenheid en vaderlandstrouw beiden versieren, in zijne hooge tegenwoordigheid toelaat en even minzaam ontvangt, en te regt beseft dat de ware adel niet bestaat in hooge geboorte, of lange adeldomcedels, maar alleen in opregte braafheid, gepaard aan diepe kunde en wijs beleid, en dien geene met zij hoog vertrouwen vriendschappelijk vereert, die deze deugden in zich vereenigt; hij moge slechts een Burgerman ofte wel een hoog geadeld Heer wezen.

Wat is des menschen leven op aarde? wat is het, naar deszelfs inhoud en duur? Zegt mij, wat is dit aardsche leven, in betrekking tot deszelfs inhoud, zelfs wanneer het van genot en genoegens overvloeit? Een zwaarmoedige droom vol van duistere gezigten; die, eer wij nog volkomen deszelfs beteekenis weten, door dood en grafgestoord wordt. En wat is dit aardsche leven ten opzigte van deszelfs duur, al is dit ook tachtig, ja honderd jaren? Tegen de eeuwigheid gerekend, eene minuut, een oogenblik. Van allen, die thans de aarde bewonen, is, na vijftig jaren, nog een klein getal, en na honderd jaren, slechts hier en daar nog een overig. Snel vergaat alles, wat op aarde leeft, gelijk dat, wat was, en gelijk wat, wat zijn zal.

De dood is geen onheil ...... maar indien de dood op aarde voortduurt, daalt ook het leven, even gelijk een stroom, aanhoudend uit den hemel neder.

O hoe verstandig zou de wijsgeer handelen, indien hij leefde en stierf zonder andere zorg, dan, om den loopbaan, die hem de Natuur heeft gebaand, aan de hand der deugd (en des Godsdienstes) te doorwandelen.

Wie zou altijd willen leven? ...... De dood is eene weldaad voor alle menschen; hij is de nacht diens onrustigen dags, dien men het leven noemt. In den slaap des doods rusten, voor altijd, de ziekten, de smarten, het hartzeer, de vrees, die de ongelukkige levenden altijd verontrusten. Beschouw de menschen, die het gelukkigste schijnen, en gij zult zien, dat zij hun gewaand geluk zeer duur gekocht hebben; het algemeene aanzien, door huisselijke kwalen; de fortuin, door het verlies van de gezondheid; het zoo zeldzame genoegen van bemind te worden, door aanhoudende opofferingen, en dikwijls zien zij zich, aan het einde van een leven, dat zij aan de belangen van andere hebben opgeofferd, slechts door valsche vrienden en ondankbare bloedverwanten omringd.

De menschelijke hartstogten hebben iets verwonderlijks, iets onbegrijpelijks. Alle menschen willen leven; zij beschouwen den dood als het grootste ongeluk. Al hunne driften doen hen aan het leven verkleefd zijn, en echter zijn het hunne driften zelve, die hen, zonder ophouden, den dood te gemoet jagen, voor denwelken zij zoo veel afschrik hebben, en het schijnt dat zij slechts leven om hun sterven te verhaasten.

O dood! wij danken u voor het licht, dat gij over onze onwetendheid verspreidt. Gij alléén overtuigd ons van onze nietigheid; — gij alléén leert onze waardigheid kennen. Indien de mensch zich zelven te hoog acht, gij weet zijne trotschheid te onderdrukken; indien de mensch zich zelven veracht, weet gij zijnen moed op te wekken; en om zijne verbeelding te matigen, leert gij hem deze twee waarheden, die hem de oogen moeten openen om zich zelven wel te leeren kennen: dat hij oneindig verachtelijk is, in zoo verre zijn bestaan in den tijd ophoudt; en oneindig achtbaar in zoo verre hij tot de eeuwigheid overgaat.

ADVERTISSEMENTEN

SCHEEPS-TIJDING.

BINNENGEKOMEN.

Den 15den dezer, de Nd. Am. Brik Gossypium, Kapt. R. G. STANWOOD, van Gloucester.

UITGEKLAARD.

Den 14den, de Nd. Am. Brik Gipsey, Kapt. J. ROWE, naar Boston; lading: 145 vaten en 15 tierces Melassie.

Ter Drukkerij van Gezusters SERRES.